

2/2006

JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT RY

日本文化友の会

Kuva: Paula Ronkainen
Annantalon Japani-päivä. Katso sivu 7.

TOMO (suomeksi ystävä) on Japanilaisen kulttuurin ystävät ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy neljästi vuodessa ja on jäsenille maksuton. Painos: 500 kpl.
Päätoimittaja: Paula Ronkainen. Aineisto on tervetullutta lehteen 15.8.2006 mennessä:
paula.ronkainen@japaninkulttuuri.net

Ilmoitushinnat: 1/1 s. 60 € (toisto 50 €), ½ s. 34 € (25 €), ¼ s. 20 € (18 €)

JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT RY / JOHTOKUNTA 2006

Puh.joht.	Ronny Rönqvist	09- 595 068
Varapuh.joht.	Fred Kapri	09- 692 7522 fred.kapri@japaninkulttuuri.net
Sihteeri	Ulla Arjamaa	09-724 5031 ulla.arjamaa@japaninkulttuuri.net
Taloudenhoitaja	Antti Lappalainen	09- 698 6496 lappalaiset@pp.inet.fi
Jäsenet	Tomoko Saito-Soinisalo	040-548 1180 tomokosaso@kolumbus.fi
	Heli Laitinen	
	Raino Hurme	
Varajäsenet	Seija Savolainen	050-5367 039 seija.savolainen@hel.fi
	Laura Lappalainen	09- 698 6496

YHDISTYKSEN MUUT TOIMIHENKILÖT

Julkaisujen myynti	Antti Lappalainen	09- 698 6496
Tomon päätoimittaja	Paula Ronkainen	0400 86 1128

HARRASTUSPIIRIEN OHJAAJAT

Elokuvat	Ronny Rönqvist	09- 595 068
Ikebana	Laura Lappalainen	09- 698 6496
Japanin kieli	Pia Matilainen	pia.matilainen@japaninkulttuuri.net
Japanin keskustelu	Midori Tsunoi	0400-462 079
Kalligrafia	Yoko Kobayashi-stjerna	09- 724 6746
Ruoka	Kenichi Kakuta	09- 395 2992 (klo 12.00 jälk.)
	Fred Kapri	09- 692 7522

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry.

Japanilaisen kulttuurin ystävät ry (JKY) on perustettu vuonna 1978. Yhdistyksen tavoitteena on tehdä japanilaista kulttuuria tutuksi suomalaisille ja kertoa japanilaiselle suomalaisesta kulttuurista. JKY järjestää vuosittain VEDEN ÄÄNI-konsertin, teatteri- ja konserttiryhmien vierailuja, näyttelyitä, elokuvailtoja ja myyjäisiä.

Julkaisut:

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Tomojäsenlehti, vuosittain ilmestyvä Japanin kulttuurin eri aloja käsittelevä Hashi-julkaisu, japanin kielen oppikirja ja siihen liittyvä suomi-japani-suomi sanasto.

Yhdistyksellä on oma kirjasto.

Harrastuspiirit:

kielikurssit, ikehana, ruoka, origami, kalligrafia, japanilaiset miekat, taide- ja antiikkipiiri, perinnejuhlat ja matkat.

Kotisivut: www.japaninkulttuuri.net

YHDISTYKSEN KIRJASTO

Yhdistyksellämme on hyvä kokoelma suomenmennettua japanilaista kauno-kirjallisuutta ja tieto- ja taideteoksia erikielisinä. Kirjastoon tilataan myös englanninkielisiä lehtiä **The East** (tekstejä kulttuurista tekniikkaan) ja **Daruma** (japanilaista taidetta ja antiikkia).

Jos haluat käydä kirjastossa, sovi siitä puhelimitse: Ulla Arjamaa 09- 724 5031 tai Laura Lappalainen 09- 698 6496. Kirjasto sijaitsee yhdistyksen kerhotila **TOMOHIMAS-JA** os. Wecksellintie 6.

日本文化友の会

日本文化友の会は1978年に設立され、フィンランドの人たちに様々な日本文化を紹介し、又日本人にフィンランドの文化を知ってもらうことを目的としています。当会は年一度の「水の音」コンサートを初め、日本から劇団やオーケストラ、映画などを招請しています。

出版活動としては、日本語テキストその付属カセットテープ、年一回発行の総合日本文化特集誌「橋」、年4回発行の当会機関誌「友」などがあります。

またサークルとして。生花、書道、言葉のボール、折紙、料理の各部が活動しており、その他にも旅行、遠足や伝統的な祭り事も行っています。さらに日本の美術展覧会のアレンジにも協力しています。当会には専属の図書館もあります。

当会への連絡先は、「P.O.Box 306 00101 Helsinki, 電話ファックス 09-698 6496」です。

Kuvassa: Antti Lappalainen

こんにちは

Tomoa tehdessä huomaa jälleen ajan kulun. Kesä on jo täällä. Voi varmaankin sanoa jo niin, vaikka ulkona on vain 13 astetta ja tuuli on kylmä. Mutta ne päivät ovat kuitenkin niin valoisia ja kirkkaita. Silmiä häikäisee ja aurinkolasit on pakko kaivaa nenälle. Kalenterini näyttää myös toukokuun loppua, joten kyllä se on parasta jo puhua kesästä, ennen kuin se ehtii vilahda ohi.

Tällä kertaa Yukako on kirjoittanut mielenkiintoisen jutun おとな紙一重こども aiheesta.

Tomossa on myös tunnelmia Annantalon Japani-päivästä sekä monta tuokiokuvaa tapahtumista.

Saamme kosketuksen saveen ja teemme rohkeita rajanylityksiä. Japanin opetusministeriö julistaa apurahoja haettavaksi ja Aomori Contemporary Art Centre ilmoittelee taiteilijaresidensseistä. Lisäksi Japanitalo kertoo kesän 2006 tapahtumistaan.

Pia muistuttaa seuraavalla sananlaskullaan, että kesälläkin pitäisi jotain tehdä. 夏歌う者は冬泣く

Hyvää Kesää!

Terv. Paula
Tomon päätoimittaja

SISÄLLYS

Tomo-tiedot	2
Johtokunta 2006	2
Yhdistystietoja	3
おとな紙一重こども	5
Annantalon Japani-päivä	7
Tutkimusmatka suomalais-japanilaisen yritysyhteistyön arkeen	11
Kosketus saveen	16
Animeyhdistys kerää nuoret	18
Rohkeita rajanylityksiä	20
Japanin opetusministeriön apurahat	22
Aomori Contemporary Art Centre, Japani	24
Japanitalon kesä 2006	25
Japanilaiset sananlaskut	26
Yhdistyksen julkaisut	28
Harrastuspiirit	30

おとな紙一重こども

「新人類」と言う言葉が作られたのは、たしか私がまだ高校生くらいの時だったと思う。世の大人たちから見ると、「全く近頃の若者は訳が分からん」というわけだ。大人から見て、若者とは古今東西、いつだってどこだって 訳が分からないものだと思うが、それにしても、「近頃の若者の訳の分からなさは特別だ」というようなニュアンスがあったと思う。

その後も“問題のある”若者（または元若者、あるいはトウのたった若者）を表す言葉は次々と生まれた。「パラサイト」「引きこもり」「負け犬」。

そして気がつくと、いつの間にか私自身が大人の側にたつ年になってしまっている。一応えらそうに大人の顔をして一人前に社会人をやってはいるが、（と言うか、本人はやっているつもりなのだが）心の中はいつもひやひやものだ。私だってパラサイト君やひきこもりちゃんと紙一重のところにいるのだから、という思いがあるからである。

どうしても不安でたまらなくなったり、つらさに耐えられない気持ちになったりした時、世の大人たちはどうしているのだろうか。東京のサラリーマンなら、一人で銀座あたりの行きつけのバーにでも行って、静かにウイスキーを飲んでじっとこらえるのだろうか。そんな行きつけのバーもなければ、第一、一人でウイスキーのグラスを傾けるといのが全く絵にならない私は、母に国際電話して（スカイプじゃないよ）泣いてぐだぐだ言っている。これって、一種の精神的パラサイトじゃないか？ 我ながら実に情けない。かつて私の今の年齢だった時、母はこんなこと、してなかったよなあ。

時々どうしようもなくやる気がなくなって、家でやるべき仕事にも手がつかず、日がな一日ショーン・ペンの出ている映画やキムタクのドラマのDVDを何十回と繰り返し見ている私。大きなスクリーンのプラズマテレビを買わないのは、もし買ってしまえば、その快適さの虜になってスクリーンの前から離れられなくなり、ひいては二度と部屋からも出られなくなってしまうのではないかという恐れがなくもないからなのである。もしかしたら、私も引きこもりたいのかもしれない。でも、父や母が、ひたすらテレビの前に座って呆然とスクリーンに見入っている、などという姿は、私の記憶にはないのである。子供も仕事も放り出して、引きこもってしまいたくなったなんてこと、父や母にはなかったのだろうか。彼らは子供の私から見れば、いつもきちんとした大人であった。

独身30代で子なしの女は「負け犬」であると看破した本を読んだ時は、思わず感動した。これって、まさしく私のことだ。（読んだ時は私もまだ30代だったからね。）「こうなりたいと思っていた訳ではない」という気がある一方で、でも私のしてきた選択って、こういう結果を生むしかなかったのか、という悔いがないと言えようそになる。そういう私の唯一の救いは、「ま、生き方いろいろあるで」と気張らず言ってくれる母の言葉だ。やっぱり、私ってプチパラサイト。

植村友香子

Annantalon Japani-päivä 9.4.2006

Kuva: Paula Ronkainen. Sachiko Hagan johtama kimono-asiantuntijaryhmän taidonnäyte.

Viime vuonna tuntui, että Annantalon Japani-päivä oli saavuttanut huippunsa. Enempää toimintaansa esitteleviä yhteisöjä ja yrityksiä sekä yleisöä ei taloon mahtuisi. Mutta niin vain kävi että tilaisuus paisui vielä viime vuodesta. Uusia kauppakujalaisia ilmoittautui viime het

kellä mukaan: muutamien opiskelijoiden perustama japanilais-suomalainen yhdistys, Kampissa vastikään avattu japanilaisen, erityisesti mangaan ja animeen liittyvien tavaroiden kauppa, uusi teekauppa ja Aasiaan liittyvään kirjallisuuteen keskittyvä kustannusyhtiö. Reikihoitaja tuli ensi

kertaa esittelemään menetelmäänsä. Japanilaiseen katazome-värijäystekniikkaan oli mahdollisuus tutustua kahvilassa. Tanssija Aki Suzuki ja shakuhachin soittaja Jouni Takamäki elävöittivät tunnelmaa spontaaneilla esityksillään yleisön joukossa.

Avajaisseremoniat sujuivat perinteisesti. Japanin suurlähettilään Shigeo Kondon, Annantalon johtajan Johanna Lindstedtin ja JKY:n puheenjohtajan Ronny Rönqvistin puheita seurasi päivän ensimmäinen budonäytös täpötäydessä salissa. Suurlähettiläs Kondo vaimoineen viihtyi pitkään Annantalolla seuraamassa niin budo- kuin kimono näytöksiä sekä kaikkea muuta toimintaa.

Japanista saapunut Sachiko Hagan johtama kimono-asiantuntijaryhmä ihastutti yleisöä, joka sai nähdä, miten valtava määrä kangasta kimonon kantajalla on yllään ja miten monimutkaista ja taitoa ja voimia vaativaa kimonon pukeminen on. Nuoret mannekiinit jaksoivat kovan koitoksen urheasti. He näyttivät upeilta loistavan värisissä kimonoissa ja huolitelluissa kampauksissa. Kimonoesitykset ja budonäytökset keräsivät yleisöä enemmän kuin saliin mahtui. Jäi pohdittavaksi ensi kertaa varten, miten kaikille halukkaille voitaisiin järjestää mahdollisuus seurata esityksiä. Ongelma on askarruttanut Japanipäivän järjestäjiä jo muutamana vuonna aiemminkin. Epäkohtaa on korjattu videoimalla esityksiä, mutta siinäkin on omat ongelmansa. Parannuksia mietittäessä tulee nopeasti vastaan se seikka, että teemme tätä tapahtumaa talkoohengessä. Resurssit ovat rajalliset.

Informaatiopisteessä päivystäminen toi uuden näkökulman Japanipäivääni. Kävijöillä oli hyvin monenlaisia odotuksia. Jotkut tulivat etsimään jotakin tiettyä maan kulttuuriin liittyvää asiaa. - Missä on kalligrafiahuone? - Mistä voin ostaa sen uusimman samurai-kirjan? - Missä voin nähdä Phil Onon ja Elina Moriyannottamia valokuvia? - Eikö täällä olekaan taiko-rumpuja? - Kun kerran kimono näytökset ovat täynnä, eikö teillä olisi voinut olla siltä varalta esillä edes yhtä pukua vaikka vitriinissä? Yleisö antoi siis myös uusia ideoita. Toiset halusivat kiertää ympäri talon ja nähdä kaiken. Oli ilo kertoa aidosti kiinnostuneille kyselijöille runsaasta tarjonnasta ja asiantuntevista esittelijöistä.

Toivottavasti tapaanne taas ensi vuonna Annantalolla japanilaisen kulttuurin parissa.

Ulla Arjamaa

Kuva: Paula Ronkainen. Sachiko Hagan johtama kimono-asiantuntijaryhmän taidonnäyte.

Kuva: Teuvo Ronkainen, Annantalon Japani-päivä.

Tutkimusmatka suomalais-japanilaisen yritysysteistyön arkeen

Opiskelijat tutkivat suomalais-japanilaista yritysviestintää Helsingin Kauppakorkeakoululla

Lokakuuisena lauantaina 2004 Helsinki-Vantaan lentokentällä Tokion lentokoneeseen jonotti japaninopettajansa **Virpi Seritan** johdolla opiskelijaryhmä, jolla oli kunnianhimoiset tavoitteet: kiertää kahden viikon ajan japanilaisissa ja Japanissa toimivissa suomalaisissa yrityksissä tekemässä haastattelututkimusta suomalais-japanilaisesta yritysysteistyöstä. Monelle alkava Japanin-matka oli ensimmäinen ja perillä odotti siis todellinen kieli- ja kulttuurikylpy, mutta myös kokeneet Japanin kävijät saivat lähteä matkaan varmoina siitä, että kokisivat uusia elämyksiä.

Suomalais-japanilaisen yritysviestinnän tutkimusprojekti oli avaamassa jokaiselle ainutlaatuisen ikkunan japanilaisen bisneksen arkeen, sillä tutkimuksen tekeminen tarjoaisi mahdollisuuden vieraila paikoissa, joihin muuten on vaikea pääs-

tä: japanilaisissa ja Japanissa toimivissa suomalaisissa yrityksissä.

Idea projektista oli alkanut elää edellisessä keväänä japanilaisen yritysviestinnän kurssin viimeisellä tunnilla. Kurssilla oli tehty pienimuotoinen haastattelu- ja kyselytutkimus kohderyhmänä Suomessa työskentelevät japanilaiset. Kun kevään lopuksi vedettiin yhteen tutkimuksen tuloksia, saatiin idea: miksi emme laajentaisi tutkimusta Japanin maaperälle?

Ajatuksesta innostui yhteensä seitsemän opiskelijaa: **Maria Holopainen, Liisa Koikkalainen, Anu Penttilä ja Seppo Mallenius** Helsingin kauppakorkeakoululta, kauppakorkeakoululla sivuaineopintoja tehneet yliopiston Japanin-tutkimuksen opiskelijat **Outi Smedlund ja Jere Leppäniemi** sekä Stadian opiskelija **Kari Nousiainen**, joka oli tullut kauppakorkeakoululle japania opiskelemaan.

Apuraha-anomusten kirjoittaminen tuotti tulosta ja kun rahoitus oli järjestynyt Paulon säätiön, Wihurin säätiön, Sasakawa-säätiön ja Liikesivistysrahaston suosiollisella tuella, saatettiin kesän korvalla alkaa tehdä käytännön järjestelyjä: etsiä sopivia haastateltavia, sopia heidän kanssaan tapaamisista sähköpostilla ja kirjoittaa tutkimussuunnitelmaa.

Tutkimus sai kaksi pääteemaa: viestintäkäytäntöjen ja päätöksenteon tutkimuksen. Näiden teemojen sisällä jokainen opiskelija valitsi vapaasti oman tarkan tutkimusaiheensa, esimerkiksi neuvottelukäytännöt, muutosvastarinnan tai kielen merkityksen yhteistoiminnassa. Näitä kiinnostuksenkohteita yhdistellen laadit-

tiin kyselylomake, joka postitettiin haastateltaville etukäteen. Perillä Japanissa tehtävät haastattelut pohjasivat kyselylomakkeeseen, mutta sovittiin, että haastatteluisissa voitaisiin keskittyä haastattelijan omaan tutkimusaiheeseen ja niihin alueisiin, joista kullakin haastateltavalla on eniten kerrottavaa.

Tokiossa edessä oli kunnon urakka: ryhmä sai kiertää ykköset päällä haastattelumatkoilla pareittain joka arkipäivä aamusta iltaan, sillä tavattavia ihmisiä oli yli viisikymmentä ja välimatkat yritysten välillä pitkiä. "Japanin-matka oli todella kiivastahtinen, tuntui kuin olisi ollut melkein töissä", Jere muistelee. Haastattelumatkoihin sisältyi monia unohtumattomia hetkiä, kuten seikkailut ruuhka-aikaan Tokion sokkeloisessa metroverkossa ja

tutustuminen japanilaisen osoitejärjestelmän ihmeellisiin kiemuroihin.

Oli vaikuttavaa, miten ystävällisen vastaanoton projekti kaikkialla sai. Monet haastateltavat joustivat aikatauluissaan ja jaksoivat pitkäänkin jakaa kokemuksiaan suomalais-japanilaisen yhteistyön arjesta.

Outille jäi erityisesti mieleen se, kun eräs japanilainen haastateltava kutsui haastattelijat vielä haastattelun päätyttyä illalla jatkamaan keskustelua vapaamuotoisesti ja lähetti otetut valokuvat myöhemmin Suomeen kauniin uudenvuodenkortin kera. Toinen muistorikas elämys sattui muutaman päivän mittaisella haastattelumatkalla Hokkaidon saarelle. Sapporolaiset isännät järjestivät paikallisen lammas-

歌 舞 伎

KABUKI

Lapinlahdenkatu 12 puh 09- 694 9446

ma-pe klo 11.30-14.00

ja klo 17.00-23.00

(Sisään pääsee vain klo 22.30 asti)

Lauantaina suljettu.

su klo 16.00-23.00

padan ääressä illanvieton, josta ei naurua puuttunut!

Siinä, missä ihmiset olivat lähes ylitsevuotavan ystävällisiä, luonto viskeli koko ajan kapuloita projektin rattaisiin. Toki-ossa ryhmä sai lähes joka ilta kuivatella taifuuni-kauden rankkasateiden kastele-mia kenkiä patterilla ja työntää ne taas aamulla edelleen märkinä jalkaan, Sap-porossa puolestaan ylle lankesi – loka-kuussa! – lumipyry, ja ruskaretkellä Nikkössä maa järähteli pelottavan monen Richterin voimalla.

Anu muistelee hymyillen haastattelumat-kaa rankkasateessa seuraavasti: "Haastatelluille tarkoitetut lahjat kastui-vat ja kuraantuivat matkatessamme use-ammalla junalla parhaimpaan ruuhka-aikaan. Sateensuojista huolimatta olimme läpimärkiä päästessämme perille yrityk-sen tiloihin, mutta vastaanotto oli ystä-vällinen ja saimme hyvän keskustelun aikaiseksi." Matkan ajalle sattui onneksi myös muutama upea, lämmin päivä, joi-na saattoi haastatteluiden välissä syödä lounasta puistopiknikillä auringosta naut-tien.

Projektin rankkimalta tuntunut osuus ajoittui matkan jälkeen Suomen talveen, jolloin ryhmä muun opiskelun ja työn ohessa alkoi purkaa haastattelunauhoja ja kirjoittaa niihin pohjaten tutkimusta Hel-singin kauppakorkeakoulun opettajien ja tutkijoiden ohjauksessa. Tutkimustulok-set haluttiin koota yksiin kansiin kaikkien niiden iloksi ja hyödyksi, joita suoma-lais-japanilainen yritysysteistyö kiinnos-taa.

Näin alkoi syntyä artikkelikokoelma *Suo-malais-japanilaista viestintää yrityselä-mässä*. Elokuussa 2005 jokainen projek-tiin osallistunut opiskelija oli saanut ra-porttinsa lähes valmiiksi ja tätä merkittä-vää virstanpylvästä kokoonnuttiin juhli-maan grillauksen merkeissä projektinjoh-taja **Virpin** kodin upouudelle terassille.

Pitkä projekti sai arvoisensa loppuhui-pennuksen tämän vuoden maaliskuun viimeisenä perjantai-iltapäivänä, kun projektiryhmä järjesti Helsingin kauppakorkeakoululla kaikille avoimen semi-naarituloisuuden suomalais-japanilaisen yritysysteistyön haasteista. Seminaari oli samalla uunituoreen *Suomalais-japanilaista viestintää yrityselä-mässä* – kirjan julkistamistilaisuus ja opiskelijat esittelivät sen sisältämien tutkimusraport-tien antia alustuspuheenvuoroissaan.

Seminaarin paneeliin oli kutsuttu neljä asiantuntijaa keskustelemaan suomalais-japanilaisesta viestinnästä ja kulttuu-rieroista päätöksenteossa: **Jutta Imma-nen-Pöyry** Stakesista, **Mirjalisa Char-les** Helsingin kauppakorkeakoulusta, **Merja Karppinen** Helsinki Business Collegesta sekä **Juha Korpinen** Väinö Korpinen Oy:stä. Seminaarista muodostui todella kiinnostava, sillä yleisön jou-kossa oli paljon ihmisiä, jotka ovat omas-sa työssään kohdanneet japanilais-suomalaisen yhteistyön haasteita, ja he jakoivat kokemustaan osallistumalla vilk-kaasti soljuneeseen keskusteluun.

Seminaarin jälkeen projektiryhmä ko-koontui tummenevassa illassa ravintola Kabukin tatameille "karonkkaillalliselle" juhlimaan urakan päättymistä. Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että päätössemi-

naari oli onnistunut upeasti. Sukiyakipadan poristessa päällimmäisenä tunteena mielissä oli tyytyväisyys, ylpeys ja suuri helpotus vihdoinkin loppuunsaattetusta projektista.

"Haikeutta ei yllättävää kyllä ole, vaikka ystäväystyimmeikin tutkimusryhmän kanssa, sillä uskon yhteydenpidon jatkuvan projektin päättymisestä huolimatta", Liisa vakuutti.

Erityisen antoisaa projektissa mukana olemisessa on ollut monen mielestä juuri kohtaamiset ihmisten kanssa. Läpi projektin ryhmäläisten erilaiset taustat ja näkemykset rikastuttivat yhteistyötä ja johtivat unohtumattomiin keskusteluihin haastattelumatkoilla ruuhkajunissa, Tokion sadan yenin sushibaareissa ja yömyöhään majoipaikassamme Nekotalossa. "Oli hienoa saada olla mukana ryhmässä, joka oli niin heterogeeninen", Jere muistelee.

"Japanin matka, japanin yrityskulttuurista oppiminen, luodut kontaktit ja ystävyys-suhteet sekä upeasti onnistunut päätösminaari", Liisa summaa projektin kohokohtia. Anu jatkaa listaa: "Erityisen antoisaa projektin aikana on ollut päästä Japaniin käymään ja päästä harjoittelemaan tutkimuksen tekemistä ylipäätään ja tutkimusta ryhmätyönä. Oma näkemys japanilaisesta kulttuurista on syventynyt merkittävästi omakohtaisten kokemusten myötä.

On päästy vierailemaan Japanissa sellaisiin paikkoihin, mihin ei todennäköisesti muutoin olisi pääsyä - yrityksiin." Yrityksiin tutustuminen oli matkan päätarkoitus, ja se on varmasti päällimmäinen muisto kaikkien projektiin osallistuneiden mielis-

sä. "Pääsimme loppujen lopuksi kurkistamaan isojenkin yritysten sisään – vaikka vain lyhyestikin. Se oli mielestäni antoisinta", Jere kertoo.

Siitä, mitä kaikkea mielenkiintoista projektiryhmä sai selville Japanissa toteutetuissa yrityshaastatteluissa, voi lukea Helsingin kauppakorkeakoulun Bjulkaisusarjaan kuuluvasta kokoelmasta *Suomalais-japanilaista viestintää yrityselämässä* (ISBN 13 978 952 488 01502, myynti Ky-kirjakauppa,

<http://www.kykirja.com/>).

Teksti: Outi Smedlund

JAPANI

- erikoishinnat jäsenille
- kampanjahinnat
- ryhmämatkat
- junapassit
- hotelli , minshuku ja ryokan -varaukset

日本への会員向け特別運賃のご提供
期間限定の特別航空運賃のご案内
団体旅行のお手配
ジャパン レイルパスの発券
日本のホテル・民宿・旅館のお手配

Lisätiedot

詳細は下記弊社までお願い致します。

Japanin Specialisti

Laatumatkat

**NET
TRAVEL
SERVICE**

A COMPANY WITHIN TUMLARE CORPORATION

Laatumatkat

Hietalahdenkatu 3

00180 Helsinki

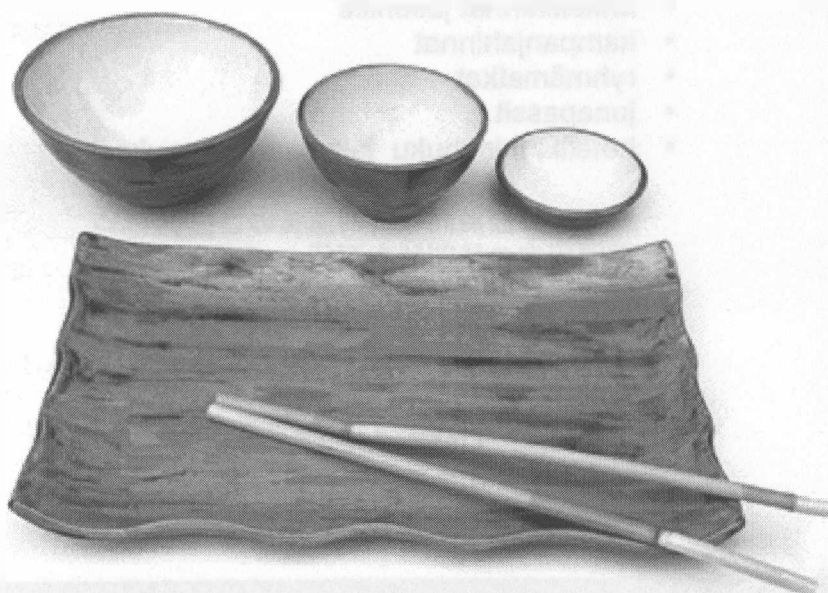
Puh 09-6866980

Japani@laatumatkat.fi

www.laatumatkat.fi

KOSKETUS SAVEEN

Ensimmäisen kosketuksen saveen sain lapsuudessani kesämökillämme Rastilas-
sa. Merenpohja oli savinen ja jalat vaipui-
vat mutaan kun astui veteen. Muotoilin
savea ja kuivattelin tekeleitäni auringossa.
Suosikki puuhailuni lapsena oli kuitenkin
työstää puupaloja vasaralla, sahalla ja
muilla työkaluilla.

Oli lähes sattuma että aloitin keramiikka-
opinnot. Halusin tehdä töitä materiaaleil-
la, joita sain työstää ja joissa sain käyttää
luovuuttani. Neljän opiskeluvuoden jäl-
keen Taideteollisessa oppilaitoksessa

muutin Sveitsiin puoleksitoista vuodeksi.
Zürichin keskustassa minulla oli mahdol-
lisuus tehdä omia töitani keraamikon
työhuoneella. Saatavana oli korkeanpol-
ton kivitavaraa, joka soveltui paremmin
käyttökeramiikkaani kuin suomalainen
punasavi.

Kun palasin Suomeen perhe-elämä ja
äidinrooli vei aikani, mutta jatkoin osak-
kaana keramiikkaverstaassa jonka olim-
me kolmen opiskelutoverin kanssa perus-
taneet opiskeluaikana Aleksiskivenkadul-
le. Mitä vanhemmaksi lapset kasvoi, sitä

enemmän minulla oli aikaa keramiikka-
työlleni.

Tänään minulla on studio Lauttasaaressa
Helsingissä. Olen osakkaana taidekäsi-

työliike Artisaanissa, joka on toiminut 30 vuotta Unioninkadulla, olen myös mukana kesämyymälä Tupapuodissa Fiskarsissa. Lisäksi töitäni on myynnissä muissa myymälöissä.

Dreiiaan ja rakennan käsin keramiikkani. Eniten minua kiinnostavat astiat joita käytetään päivittäin ruokapöydällä; kulhot, kupit ja vadit, joita voi yhdistellä. Pyrin tekemään toimivia, kestäviä, klassillisia perusmuotoja, joissa näkyy käden jälki.

Usein keramiikkaani sanottiin ”japanilaiseksi”, vaikka en siihen pyrkinytkään. Ensimmäinen kerta joudun miettimään ”japanilaisuutta” vuonna 1996. Otin osaa näyttelyyn Norjassa, missä minulle tarjottiin tilaa näyttelyn japanilaisesta huoneesta. Silloin syvenyin japanilaiseen ruokailuun. Tein kaksi japanilaishenkistä kattausta. Löytääkseni lasituksia jotka, minulle symbolisoivat japanilaisuutta, jouduin tekemään useita lasituskokeita. Valintani oli puolihimmeä musta sekä sinapinvihreä/ruskea lasitus. Tätä väriskaalaa yhdistän edelleen töissäni.

Japanilaisen kulttuurin ystäviin liittymiseni jälkeen aloin kiinnostua keramiikkaesineistä jotka kuuluvat japanilaiseen kulttuuriin. Lauran ikebanakurssilla opin mitä ikebana-astioilta odotetaan. Tutustuin Urasenke Suomen osastoon, joiden kanssa syntyi yhteistyötä. Olen oppinut minkä näköinen teemaljan tulisi olla ja olen valmistanut yhdistykselle erilaisia esineitä. Yhdistyksen kautta tutustuin teetaiteeseen ja olen kokenut meditatiivisia, kauniita teeseremonioita. Bonsaiyhdistykselle valmistan bonsairuukkuja.

Kahden viikon matkallani Japaniin 1990-luvulla, Kiotoon ja Kyushun saarelle, näin miten keramiikkaa valmistetaan eripuolella Japania; Shigarakin karkea keramiikka, Aritan koristeltu posliini, Hagin ja Karatsun keramiikka, Bisenin tuhkalasitettu kivitavara. Kyushun keramiikkamuseossa meitä opasti keramiikkataiteilija, joka oli valmistamassa dreiiaamalla astiaston keisarinperheelle.

Matkan jälkeen kiinnostuin japanilaisen ruoan astioista. Japanissa näkemäni inspiroimana tein ensimmäiset sushilautaseni aaltoilevilla reunoin. Käytin samoja lasituksia joita olin ennenkin käyttänyt, nimittäin niitä ”bambuksi” ja ”marmoriksi”.

Matkalla ihastuin japanilaiseen ruokaan ja pöytäkattauksiin. Silloin söin ensimmäistä kertaa raakaa japanilaista kalaa. Kokkaamalla yhdistyksen ruokakurssilla Kotossa olen ylläpitänyt kosketuksen japanilaiseen keittiöön.

Minulla on ollut myös tilaisuus valmistaa astioita kahteen japanilaiseen ravintolaan Helsingissä. Keramiikantekijänä ilahdun kun tekemiäni astioita on päivittäin käytössä, toimivat ja tuottavat iloa käyttäjille.

Keramiikkastudio Ulla Fogelholm
www.ullafogelholm.com

Animeyhdistys kerää nuoret

Vuonna 2001 perustettu tamperelainen Anime- ja mangayhteisö Hidoi ry on selvästi jäsentensä näköinen yhdistys. Hidoi on Tampereella toimiva yhdistys kaikille japanilaisesta animaatiosta ja sarjakuvista kiinnostuneille, ja sen jäsenistö on nuorta, suurin osa teini-ikäisiä tai nuoria aikuisia.

Aktiivinen yhdistys on kerännyt runsaasti kiinnostuneita Tampereen seudulta. Tällä hetkellä jäseniä on kuutisenkymmentä.

– Hidoi on selvästi herättänyt paljon kiinnostusta. Uusia, rekisteröityneitä jäseniä on tullut viime aikoina 3–4 viikossa, kertoo hallituksen jäsen **Mikko Lintula**.

Yhdistyksen puheenjohtaja **Jouni Ojala** toteaa, että Hidoissa näkyy selvästi muutama vuosi sitten alkanut kasvava kiinnostus japanilaiseen mangaan ja animeen.

– Jokin aika sitten yhdistykseen tuli jäseniä, jotka olivat nähneet televisiosta vain Pokémonia, mutta eivät tunteneet muita animesarjoja. Nyt animesarjoja näkyy Suomen televisiossa enemmän, ja nykyisin julkaistaan myös suomenkielistä mangaa, Ojala sanoo.

Ojalan oma innostus animeen syntyi vuosia sitten.

– Kun on käytännössä koko ikänsä katellut jenkkiisopaa, japanilainen anime tuntui ihan uudelta ja toisella tavalla viihdyttävältä. Japanilainen anime on laajaa alaista ja hyvin erilaista kuin esimerkiksi Disney-animaatiot.

Myös Mikko Ojalan kiinnostuksen herätti animen erilaisuus verrattuna Disney-perinteeseen.

– Animessa kiehtoo se, kuinka erilaisille ryhmille se on suunnattu. Animea voidaan tehdä periaatteessa mistä aiheesta tahansa – esimerkiksi urheilusta ja leipomisesta, Ojala sanoo.

Hidoi järjestää jäsenilleen monenlaista toimintaa. Suosituinta toimintaa ovat kerran tai pari kertaa kuukaudessa järjestettävät videoillat, joiden aikana katsellaan yhtä tai useampaa japanilaista animesarjaa. Videoillat ovat hyvä tapa nähdä animea ja tavata muita animeharrastajia.

– Videoillat ovat hyvin suosittuja ja keräävät parhaimmillaan useita kymmeniä katsojia, Lintula kertoo.

Lisäksi ravintola Marusekista on tullut yhdistyksen kantapaikka, ja kerran kuukaudessa yhdistyksen jäsenistö valtaakin alakerran teehuoneen tutustuakseen paremmin japanilaisiin herkkuihin.

ANU KUUSISTO

Japanilainen anime ja manga kiinnostavat etenkin nuoria aikuisia. Mikko Lintula (vas.) ja Jouni Ojala ovat tamperelaisen Anime- ja mangayhteisö Hidoi ry:n aktiivijäseniä.

Hidoi ry:n logon on piirtänyt Essi Nopanen

Rohkeita rajanylityksiä

Harva läntisen kulttuurin edustaja on lähtenyt niin rohkeasti opiskelemaan ja soveltamaan japanilaista perinteistä teatteria kuin amerikkalainen Leonard C. Pronko (s. 1927). Pronko aloitti akateemisen uraansa Ranskan kirjallisuudesta, mutta siirtyi nopeasti teatterin pariin ja kirjoitti-kin paljon ranskalaisesta avant-garde -teatterista.

FUTONS & MORE

布団

FTN
HELSINKI

Kalevankatu 17

09-135 6209 | www.ftn.cc

1960-luvun alussa hän lähti opintomat-
kalle Aasiaan – ja menetti Japanissa sydämensä kabuki –teatterille. Muutaman
kuukauden mittaiseksi tarkoitettu opinto-
matka venyi kuudeksi vuodeksi. Tulokse-
na oli käänteentekevä ja inspiroiva teos,
Theater East and West (1967), jossa käsi-
tellään aasialaisen teatterin vaikutusta
länsimaiseen teatteriin.

Rohkeasti Pronko ryhtyi myös sovelta-
maan näkemäänsä. Vaikka hän ei ollut
itse opiskellut kabukia, hän kuitenkin sai
mahdollisuuden toteuttaa kaksi kabuki-
näytelmää kalifornialaisessa yliopistossa,
jossa hän oli opettajana. Tämä oli suuri
menestys, ja sen seurauksena Pronko
ryhmineen siirtyi kokeilemaan kabuki-
tyyliä länsimaisiin klassikoihin. Koulut-
tamattomuuden rajat tulivat tietyksi pian
vastaan, mutta siihen oli ratkaisu: opiske-
lu ensin japanilaisen kabuki-tanssien
opettajan Fujima Kansuman johdolla.
Kansuman kautta hän myös tutustui kuu-
luisaan kabuki-näyttelijään Onoe Bai-
koon. Vuonna 1970 Pronko otti seuraa-
van suuren askeleen: hän pääsi kahdeksi
vuodeksi opiskelemaan kabukia Japanin
kansallisteatterin vasta käynnistettyyn
koulutusohjelmaan. Pohja entistä autent-
tisempien amerikkalaisten kabuki-
esitysten luomiseen vahvistui, ja niitä
tulikin sitten useita.

Leonard Pronkon työtä kunnioitettiin
muutama vuosi sitten hänen
'kotipesässään' Pomona Collegessa Kali-
forniassa juhlasemioilla. Juhlaseminaa-
rin alustukset on koottu Mime Journal –
lehden erikoisnumeroon (Theater East
and West Revisited, Mime Journal

2002/2003). Julkaisu on täynnä toinen toistaan kiinnostavampia artikkeleita. Pari näistä on rajanylitysten kannalta erityisen kiintoisia: Rebecca Teelen kirjoittama artikkeli, jossa käsitellään naisten roolia nō-teatterissa ja Jonah Salzin juttu Noho –teatteriyhdistyksestä.

Rebecca Teele on Japanissa asuva amerikkalaissyntyinen nō-naamioiden tekijä ja esiintyjä. Hän on myös Kongo –nō –koulun ja Japanin nō-yhdistyksen täysivaltainen jäsen. Tämä on harvinainen saavutus ulkomaalaiselle naiselle. Teelen artikkeli on kiinnostava katsaus siihen, mikä rooli naisilla oli nō-teatterin varhaisvuosina sekä siihen, miten tärkeä rooli Kanze-kouluun kuuluneella Tsumura Kimikolla oli 1920- ja 1930-luvuilla naisten aseman vahvistamisessa nō-teatterissa. Teelen tilastojen mukaan vuonna 2001 Kanze-koulun piiriin kuuluvia kansallisen nō-yhdistyksen naisjäseniä, jotka kuuluivat shite-kata-ryhmään on peräti 87 kaikkiaan 574:stä jäsenestä. Kongo-koulussa vastaava luku on 15 kaikkiaan 93:sta.

Jonah Salz puolestaan kirjoittaa vuonna 1981 perustetusta Kiotossa pesivästä Noho-teatteriryhmästä, joka keskittyy käyttämään perinteisiä japanilaisia teatteritekniikoita länsimaisten esitysten toteutuksissa. Ryhmässä on mukana sekä länsimaaisia että japanilaisia näyttelijöitä. Kantavana akselina on Jonah Salzin yhteistyö kyōgen –näyttelijä Akira Shigeyaman kanssa. Ryhmä on toteuttanut ansiokkaasti ennen kaikkea Samuel Beckettin näytelmiä. Ohjelmistossa on kuitenkin ollut myös joitakin kyōgen-kappaleita. Tällaisen kokonaisuuden näin 1980-luvun alussa Lontoossa. Beckett istui

varsin hyvin kyōgen-farssien seuraan. Myöhemmin 1980-luvuilla minulla oli myös tilaisuus opiskella Shigeyaman johdolla New Yorkissa – tässä yhteydessä keskityimme vain kyōgenin opiskeluun.

Erilaiset fuusioteatterikokeilut toimivat vaihtelevasti. Pronkon ja Salzin kokeilut ovat kuitenkin positiivisia esimerkkejä. Ne rakentuvat perinteiden tarkasta opiskelusta, eivät päälle liimatusta kikkailuista tai japanilaistyyppisistä mausteista. Rebecca Teele puolestaan on kirjoittanut hyvin havainnollisen kirjan nō- ja kyōgen –naamioiden käytöstä esityksissä. Myös tämä teos on julkaistu Mime journal-lehden puitteissa (Nō- and Kyōgen Masks and Performance, Mime Journal 1984). Kannattaa tutustua.

Anna Thuring

Jälleen ovat haussa seuraavat Japanin opetusministeriön apurahat:

JAPANESE GOVERNMENT (MONBUKAGAKUSHO:MEXT) SCHOLARSHIP FOR 2007 (RESEARCH STUDENTS)

JAPANESE GOVERNMENT (MONBUKAGAKUSHO:MEXT) SCHOLARSHIP FOR 2007 (UNDERGRADUATE STUDENTS)

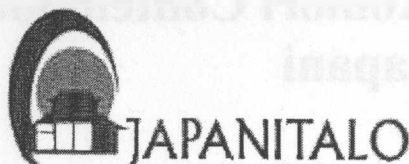
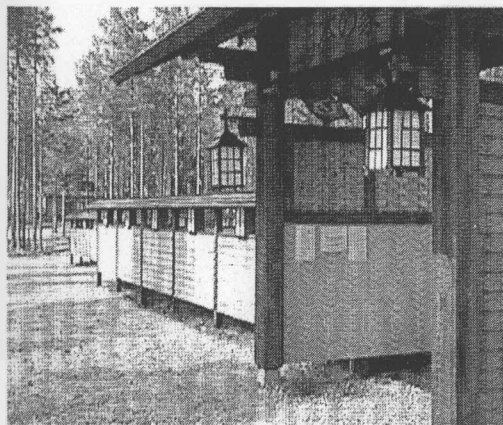
Molemmissa hakuaika päättyy **7.7.2006**, jolloin hakemusten on oltava perillä suurlähetystössä. Pääsykokeet ja haastattelut pidetään viikolla 28 tai 29. Hakulomakkeet ja lisätiedot suurlähetystöstä <http://www.fi.emb-japan.go.jp/>.

Ystävällisin terveisin,

Johanna Uski
Kulttuuri- ja informaationsihteeri
Japanin suurlähetystö
Unioninkatu 9
00130 Helsinki
Finland

Puh. 09-686 0200
Fax. 09-692 7923
Sähköposti: johanna.uski@jpembassy.fi
Kotisivut: www.fi.emb-japan.go.jp

ラヌアのシモヤルビで
ちょっと一休みしませんか
美しいラップランドの自然の中で
静けさを語る小さな日本

ROVANIEMENTIE 29, 97700 RANUA
OLANGONTIE 20 SIMONJÄRVI
016-359 035, FAKSI 355 2510
www.ranua.fi/japanitalo

AVOINNA SOPIMUKSEN MUKAAN

Tapahtumia, vaihtuvia näyttelyjä, kahvila
Vuokrattavissa kokous- ja juhlaikäyttöön.
Leirikouluja, Kurssitoimintaa ympäri vuoden.
Ruokailua tilauksesta. Majoitusta rajoitetusti.

JAPANI 日本

makuja, estetiikkaa, tietoa kulttuurista...

Lentoliput Japaniin

好きな物や文化や情報や親切

Tervetuloa! Irasshaimase!

Japanese
Food & Utensils **TokyoKan** 東京館

Annankatu 20, 00120 Helsinki Avoinnna ma-pe 10-18 la 10-15
Puh 09-622 5553 Fax 09-622 5552
myynti@tokyokan tokyokan@kolumbus.fi

Aomori Contemporary Art Centre, Japani

Aomori Contemporary Art Centre'n residenssit Japanissa on haettavissa.

Eri alojen nykytaiteilijoille tarkoitettu residenssi järjestetään ajalla 15.9.-1.12.2006 ja se käsittää lennot, työtilan ja majoituksen sekä tukea elin- ja työkustannuksiin. Taiteellisen työskentelyn lisäksi residenssiin kuuluu mm. ryhmänäyttely, luentoja ja workshoppien pito, vierailu kouluissa ym.; keskeinen osa residenssiä on aktiivinen yhteys paikalliseen yhteisöön. Residenssiin valitaan 4 taiteilijaa: 2 ulkomaista, 2 japanilaista. Hakemusten on oltava perillä Japanissa 31.5. mennessä.

Lisätietoja ja hakulomakkeita: Aomori Contemporary Art Centre
www.acac-aomori.jp , e-mail acac-air@acac-aomori.jp, puh.
+81-17-764-5200, fax +81-17-764-5201

Tuija Seppänen
tuottaja-läänintaiteilija
lastenkulttuuri
Producer- Regional Artist
Children's Culture
Lapin taidetoimikunta/Arts Council of Lapland
PL/Box 8278, 96101 Rovaniemi, Finland
+358.(0)16-32 77 224, +358-(0)40-579 0483
tuija.seppanen@artslap.fi
www.artslap.fi

Japanitalon kesä 2006 avautuu 11.6. näyttelyn avajaisilla.

Tämän vuoden näyttely on ”Lohikäärme ja mangatyttö – erityisnäkökulma Japaniin”.

Esillä on Perttulan erityisammattikoulun KUVA -linjan taidetta.

Oheinen kuva on Jaana Tosavaisen teos ”Meren sisällä”.

Näyttely on avoinna 11.6.-31.8.06 ti-su 11-17 sen jälkeen sopimuksen mukaan 30.9. saakka.

Esillä on myös osa Genjin tarina – E-maki-maalauksia ja kalligrafiaa – näyttelystä.

Teeviikkoa vietetään 8:n kerran. Teeviikolla 13-16.7 voi perehtyä teetaiteeseen opettajan johdolla. Kurssimuotoinen perehtyminen on myös mahdollista. Verkkosivulla lisätietoja.

Shogi-turnaus 12.8. Ilmoittautumiset japanitalo@ranua.fi.

Japanilaisia sananlaskuja ja idiomeja

Japaninkielisiä sananlaskuja ja idiomeja esittelevä artikkelisarja jatkuu. Tällä kertaa esitellään alkavan kesän evääksi muutama vuodenaikoihin tai säätiloihin liittyvä sananlasku. Japanissa on neljä vuodenaikaa (四季, *shiki*): kevät (春, *haru*), kesä (夏, *natsu*), syksy (秋, *aki*) ja talvi (冬, *fuyu*) kuten Suomessakin. Vuodenajat sekä mielikuvat niistä ovat kuitenkin maiden välillä erilaisia. Esimerkiksi Suomessa innolla odotettu kesä on suurimmassa osassa Japania kostea ja kuuma (蒸し暑い, *mushiatsui*), eikä sitä muistelllessa ”miellyttävä” ole läheskään ensimmäinen mieleen tuleva sana.

ことわざ *kotowaza*, sananlaskuja

暑さも寒さも彼岸まで

暑さ *atsusa*, 'kuumuus, kuuuma sää'

寒さ *samusa*, 'kylmyys, kylmä sää'

彼岸 *higan* 'päiväntasausta' (tarkemmin sanottuna viikon ajanjakso kevät- ja syyspäiväntasausten ympärillä)

まで *made*, 'saakka, asti'

Atsusa mo samusa mo higan made

'Sekä kuumuus että kylmyys päiväntasaukseen asti'

Kesän kuumuus jatkuu syyspäiväntasaukseen, talven kylmyys kevätpäiväntasaukseen asti. Kesän kuumuuden yhtä hyvin kuin talven kylmän sään hellittäminen mukavointaa elämää, ja tähän helpotuksen tunteeseen sananlasku viittaaakin.

八十八夜の分かれ霜

八十八夜 *hachijuu-hachi-ya*, tarkoittaa 88. yötä laskettuna vanhan kalenterin mukaisesta 'kevään ensimmäisestä päivästä', japaniksi *Risshun* 立春. '88. yö' osuu nykykalenterissa toukokuun 2. päivän korville.

分かれ霜 *wakarejimo*, 'jäähyväishalla', verbi *wakareru*
分かれる merkitsee eroamista, *shimo* 霜 puolestaan hallaa

Hachijuu-hachi-ya no wakarejimo. '88. yön jäähyväishalla'

Sananlaskun mukaan kahdeksantenakymmenentenäkahdeksantena

yönä kevään ensimmäisestä päivästä (*Risshun*) laskettuna voi jättää jäähyväiset hallalle. Sananlaskulla viitataan siis vuoden viimeiseen hallaan, ja sitä käytetään siementen kylvämisen ohjeellisena päivämääränä.

夕立は馬の背を分ける

夕立 *yuudachi*, 'sadekuuro', viittaa erityisesti kesäiltojen paikallisiin
sadekuuroihin
馬 *uma*, 'hevonen'
背 *se*, 'selkä'
分ける *wakeru*, 'jakaa'

Yuudachi wa uma no se o wakeru,

'Sadekuuro jakaa hevosen selän'

Sadekuurot voivat olla hyvinkin paikallisia. Sananlaskun mukaan jopa niin paikallisia, että hevosen toinen puoli on auringossa ja nahka kuiva, kun taas toinen puoli on sateessa ja kastuu. Sananlaskua on käytetty myös yleisesti kuvaamaan paikallisuutta ja sitä, miten jollakin asialla on vaikutusta vain rajallisesti.

夏歌う者は冬泣く

夏 *natsu*, 'kesä'
歌う *utau*, 'laulaa'
者 *mono*, 'henkilö'
冬 *fuyu*, 'talvi'
泣く *naku*, 'itkeä'

Natsu utau mono wa fuyu naku,

'Se, joka kesän laulaa, talven itkee'

Niin julmalta kuin tämä kesän alkupuolella saattaa kuulostaakin japanilaisen sananlaskun mukaan se, joka kesät viettää lauleskellen (laiskotellen), itkee talvella (kylmissään). Toisin sanoen, jos ei työskentele silloin, kun siihen on mahdollisuus, saa myöhemmin katua. Kylmään talveen on syytä varustautua, vaikka kesällä on lämmintä ja mukavaa ottaa rennosti.

Oikein hyvää laulu- ja työkesää kaikille!

Pia Matilainen

YHDISTYKSEN JULKAISUT

HASHI (silta) on JKY:n vuosittainen japanilaisen kulttuurin eri alueita käsittelevä julkaisu, joka myös lähetetään jäsenille veloituksetta.

Irtonumeroiden jäsenhintaa on 5 e, muut 7 e, paitsi numerot 20 -24 jäsenhintaa 12 e, muut 13,50, sekä numero 25 -26 jäsenhintaa 13 e, muut 15 e. Kaikkiin hintoihin lisätään postikulut. Kaikkia numeroita ei ole enää saatavissa

HASHIEN AIHEET

橋

Merkki (I) julkaisun nimen jälkeen tarkoittaa, että se on loppuunmyyty.

4. Japanilainen teatteritaide (I)
5. Historia ja yhteiskunta (I)
6. Kirjallisuutta
7. Käsittelee eri taidelajeja: musiikkia, elokuvaa, kirjallisuutta, arkkitehtuuria jne.
8. Ruokakulttuuri (I)
9. Kirjallisuutta mm. Chimako Tadan runoja, keskiajan sotaepiikkaa
10. 10-vuotisjuhlanro, mm. Heian-kauden kirjallisuutta, Zen- maalaustaiteen tyhjyyttä, Japani kansainvälistymisen paineessa.
- 11.-12. Japanilainen maailmankuva (I)
13. Vanhuus Japanissa
14. Tila ja maisema (I)
15. Japanilainen kuvaamataide (I)
16. Musiikki (I)
17. Japanin luonto (I)
18. Japanilainen tanssi (I)
19. Furo-sauna (I)
20. BU - Samurain ammatti
21. Silkki, savi ja sivellin
22. KEN - Linnat, haarniskat, mon
23. EN - Silta japanilaiseen puutarhaan
24. EIGA - Katsaus japanilaiseen elokuvaan
- 25-26 Teetaide/Runo

Tapio J. Tuomi:

JAPANILAIS-SUOMALAINEN KANJI-SANAKIRJA. UUSI, KORJATTU JA LAAJENNETTU PAINOS. NYT 5445 KANJEISTA MUODOSTETTUA ITSENÄISTÄ SANAA. Suomen- ja japaninkieliset hakemistot, samoin hakemisto kanjien kiinalaisperäisille äänneasuille. Jäsenhintaa 25 € + postikulut, muut 29 € postikulut.

Tadaaki Kawata: **JAPANIN KIELI**

Pitkään suosiossa ollut, ainoa suomenkielinen oppikirja. 196s.

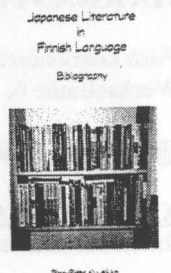
Jäsenhintaa 13,50 €, muut 15 €

Kasetti I 8,40 €, kasetti II 6,70 €

sanasto 4 € + postikulut.

Pirjo-Riitta Kuusikko:

JAPANESE LITERATURE IN FINNISH LANGUAGE, BIBLIOGRAPHY

JAPANIN KIRJALLISUUS SUOMEN KIELELLÄ, BIBLIOGRAFIA (2000)

Erinomainen hakemisto suomennetusta japanilaisesta kirjallisuudesta kiinnostuneille, luettelot mm. teoksen, tekijän, genren ja kääntäjän mukaan. 80s.

Hinta 8,40 € + postikulut

TILAUSKUPONKI

Tilaa tällä kupongilla, osoite: PL 305, 00101 Helsinki.

Pankki: SAMPO 800018-78964437

HASHI _____ PINSSI _____

T. KAWATA: JAPANIN KIELI _____ SANASTO _____ KASETTI I _____ II _____

T.J. TUOMI: JAPANILAIS-SUOMALAINEN KANJI-SANAKIRJA _____

P-R. KUUSIKKO: JAPANIN KIRJALLISUUS, BIBLIOGRAFIA _____

TILAAJAN NIMI _____

LÄHIOSOITE _____

POSTITOIMIPAIKKA _____ PUH/FAX _____

PÄIVÄMÄÄRÄ _____ ALLEKIRJOITUS _____

HARRASTUSPIIRIT 趣味サークル

Piirit kokoontuvat yhdistyksen kirjastossa, TOMOHIMASSA, Wecksellintie 6, ellei toisin mainita.

IKEBANA: Ilmoittautuminen ja tarkempi tieto: Laura Lappalainen. Puh. 09- 698 6496

KALLIGRAFIAA: TOMOHIMASSA

Ilmoittautuminen ja tarkempi tieto: Laura Lappalainen. Puh. 09- 698 6496

KALLIGRAFIA: Opettajana Yoko Kobayashi-Stjerna p. 09-724 6746.

KAUPPAKORKEAKOULULLA (Runebergink. 14-16) A-siiven 3.kerros, sali 307. Ilmoittautuminen mirja.paatero@iki.fi. Jos sinulla ei ole omaa kalligrafiasivellintä ym. välineitä. Ota joka tapauksessa mukaan esim. sanomalehti tai pari harjoituspaperiksi. Tussitahra-vaaran takia älä laittaudu parhaimpiisi.

JAPANINKIELI: Tiedustelut Pia Matilainen pia.matilainen@japaninkulttuuri.net

JAPANIN KESKUSTELU: Tiedustelut Midori Tsunoi 0400-462 079

KOKKAUSKURSSIT: Ravintola Koto, Kalevankatu 21, opettajana Kakuta-san.

Ilmoittautumiset Fred Kapri, p. 09- 692 2106 (k), 09- 6927522 (t).

Keittiöön mahtuu 7-8 henkilöä, kokatut herkut syödään paikan päällä!

Yhdistyksen kautta:

- japanikäännökset
- puhtaaksikirjoitukset
- käyntikortit
- kalligrafiat
- Japanin kulttuurin kurssit ja luennot kouluille, opistoille ja liikelaitoksille

Yhdistys välittää myös japaninkielistä opastusta.

Tiedustelut: 09-698 6496 (Puh/Fax)

JÄSENMAKSU (20 euroa)

(tilinro 800018-78964437) maksettaessa pyydämme aina ilmoittamaan pankkisiirron VIESTI-osiossa jäsenen nimen jäsenrekisterin ylläpidon helpottamiseksi. Kiitos!

Muuttuneet osoitetiedot toivomme lähetettävän postitse osoitteeseen: Japanilaisen kulttuurin ystävät ry., PL 305, 00101 Helsinki tai ulla.arjamaa@japaninkulttuuri.net

Oletko kiinnostunut liittymään Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäseneksi ? Täytä alla oleva lomake ja lähetä se osoitteella:

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry
PL 305
00101 Helsinki

Jäsenmaksu on € 20
Pankkiyhteys: Sampo 800018-78964437

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti TOMO ja kulttuurijulkaisu HASHI postitetaan jäsenille veloituksetta.

JÄSENHAKEMUS

Nimi_____

Lähiosoite_____

Postinumero_____ Postitoimipaikka_____

Puh._____ Fax_____

e-mail_____

Kansalaisuus ellei Suomen_____

Ammatti tai oppiarvo (ei välttämätön) _____

Minua kiinnostaa erityisesti Japanin kulttuurissa:

Päiväys_____

Allekirjoitus_____

Kuva: Hidoi ry:n logon on piirtänyt Essi Nopanen.
Kts. 18-19.